

VIRIKE

NRO 3/19
Syyskuu

Pekeman Työntekijät ry
Teollisuusliitto os. 420

Kun mikään ei riitä!

Boreaanot ainakin Porvoossa ovat luulleet tehneensä hyvää jälkeä niin asiakkaille kuin omistajillekin. Borealis Groupin suunnittelemat saneeraukset, jotka osin siivaltavat myös Porvoota, todistavat toista. Onko sitoutuminen ollut järkevää, kun Wienin Donaustadtin UNO-Citynä tunnetun Tonavan saaren pääkonttorissa nähdään, ettei se riitä.

Puheenjohtaja palstallaan sivulla kolme ja pääluottamusmies sivulla neljä kirjoittavat aiheesta. Lehden ollessa painoon menossa tarkempaa selvyyttä ei vielä oltu saatu, mutta tilanne näyttäisi Porvoon osalta olevan parempi kuin keskimäärin muilla paikkakunnilla.

Joka tapauksessa voimme ihmetellä, eikö 4–5 viime vuoden aikana tuotettu miljardiluokan tulos riitä?

Tulospalkkio on, mutta se elää vain asetetun maksimirajansa alapuolella. Toisaalta, kun valtioavustamana meiltä on viety mahdollisuus tasokorotuksiin, olisi edes työpaikkojen määrä voitava säilyttää vähintään nykyisellään.

NRO 3/19
42. vuosikerta
18.9.2019

Julkaisija:

**Pekeman
Työntekijät ry**
PL 330
06101 Porvoo
www.pekemantyontekijat.fi

Päätoimittaja:
Jukka Saarijärvi
050 3794359

Toimitussihteeri:
Hannu Lindqvist
040 661 7877
e-mail:
hannu.lindqvist
@pp2.inet.fi

Muu toimitus:

Elof Juselius
09 3949 3023
050 379 4521

Juho Lintula
09 3949 3708

Pasi Mäntysaari
09 3949 3048
050 379 4050

Esa Karppinen
050 379 4142

Esa Vainonen
09 3949 3452

Painopaikka:
tt-urex
Porvoo

Seuraava Virike ilmestyy viikolla 51. Lehteen tarkoitetut kirjoitukset on oltava toimitussihteerillä 10.joulukuuta mennessä.

KIRJOITTELE!

Tervehdys itse kullekin!

Heti alkuun haluan kertoa, että Teollisuusliiton säännöistä poiketen poikkeuksellisesti tänä vuonna jos OLET 40 TAI ALLE, niin olet nuori! Joten ota pala nuoruutta takaisin, kun siihen tarjotaan mahdollisuus!!! 😊
Mutta näin siinä vaan kävi taas, että lähdetään merille. Ja kouluttaudutaan samalla (vielä toistaiseksi määrittelemättömissä tiloissa).
1.-3.11. olisi taas Itämeren valloitusta tarjolla hyvässä hengessä ja porukassa.

Viime vuodelta tuttuun kaavaan itse reissu sisältää käytännössä kaiken pienellä ”omavastuulla”, mutta kuitenkin viime vuoden vähistä virheistä oppineina. Viime vuoteen erotuksena tänä vuonna lähdetään valloittamaan Tukholma... (”koska kaikki ovat käyneet Tallinnassa”)

Pyrittiin suunnittelemaan tämän vuoden reissu eri ajankohdalle vuorokiertoa ajatellen ja nyt kävi näin. Pahoittelen niitä kaikkia, joille tämä reissu ei aikataulullisesti tule helposti onnistumaan tai käy laisinkaan. Tänä vuonna olemme tehneet tämän bakkanaalin yhteistyössä PÖT:n kanssa, ja jos edelleen riittää reippaasti osallistujia, niin Perkele! Ens vuonna järkätään sitten megabakkanaali muidenkin (sopimusalaamme

kuulumattomien) ammattiosastojen kanssa! Olen varannut 25 paikkaa meidän jäsenillemme tulevaan tapahtumaan. Ja jos käy niin että tulee apokalyptiset piirteet saava ryntäys halukkaita, niin mitä nopeammin ilmoittaudutte, sitä todennäköisemmin saan lisää vielä paikkoja varattua... Olen laittanut kaikille alle 40v ammattiosaston jäsenille (jotka löytyvät Borealiksen sähköposti-tietokannasta) sähköpostilla ilmoituksen/mainoksen tulevasta tapahtumasta. Oli kuitenkin X määrä jäseniä, jotka eivät ole Borealiksen palveluksessa, mutta kuuluvat samaan ammattiosastoon. Toivotavasti erillinen mainos tavoittaa heidät...

Nuorisovaltuutettu Juho Lintula

Puheenjohtajan pääkirjoitus:

Q2 ei riitä

Jukka Saarijärvi

Yhtiön säästöprojektin työkalujen tulokset alkavat tulla julki ja herättävät mielenkiintoa. Yksi työkaluista on Site Personel Index SPI, jonka ovat luo-
neet johtavat petrokemian toimijat vertaillakseen omaa tehokkuutta suhteessa toisiin samankaltaisiin yrityksiin. Työkalun toimintaa voisi karkeasti kuvailla sillä, että henkilömäärä jaetaan laitemäärällä joita heidän toimintaansa kuuluu. Tämä on tietysti hyvin karkea yleistys työkalun toiminnasta.

Esimerkiksi Porvoon krakkerin tuloksissa ns. punaisella oli koulutus, palokunnan palvelut ja laboratoriopalvelut. Näille kaikille löytyvät syyt joita on lähde erittelemään, vaan keskityn arvostelemaan sitä tosiasiaa, että tulos oli mielestäni hyvä. Asteikolla 1–4 pääsemme Porvoossa tulokseen Q2 joka pitäisi olla hyvä tulos, mutta yhtiön johdon viesti olikin, että jotta pärjäisimme kilpailussa muiden kanssa niin joka vuosi pitää pystyä parantamaan edellisestä tasosta. Tästä herääkin kysymys että mikä tässä säästämässä riittää, onko tarkoitus ajaa henkilöstön määrä niin alas että jaksamisen kanssa tulee ongelmia ja ajaudutaan pitkiin sairauspoissaoloihin, kun työtaakka alkaa rasittaa kohtuuttomasti?

Voisin olettaa että pyrkimyksenä luoda maine hyvänä työnantajana ainakin saa kolauksen.

Nuoren työntekijän, jolla on perheen perustamiset ja asuntolainat edessä, on varmasti turvallisem-

paa valita työpaikka, jossa tulevaisuuden uhkaku-
vat ovat pienemmät. Tietenkin palkkauksella tätä asiaa voi aina kompensoida, mutta varmasti näillä asioilla vaikutusta henkilökohtaisen päätöksen tekemiseen on.

Porvoon omat tulevaisuuden projektit sisältävät mielestäni hyvinkin positiivisia suunnitelmia joilla tulevaisuutta pitäisi pystyä turvaamaan pitkälle. Kiertotalouden mukanaan tuomat muutokset eivät vain ole niin helposti ennakoitavissa ja tietenkin omistajien tulevaisuudensuunnitelmat eivät välttämättä vastaa Porvoon tarpeita.

Viimeisessä CCC-kokouksessa Kallon toimipaikassa kuuntelin muiden toimipaikkojen edustajien tuskailua oman toimipaikan säästöjen kohdentumisesta ja mieleen palautui Hannu Tuomisen hanke, jonka perimmäinen tarkoitus oli verkostoitua paremmin muiden toimipaikkojen välillä, jolloin olisimme henkilöstönä voineet reagoida nopeammin ja paremmalla yhteistyöllä meihin kohdistuviin uhkiin. Tämä tapahtui vv. 2006-07, jolloin Hannu toimi pääluottamusmiehenä ja sitä valmisteltiin oman sekä Toimihenkilöunionin kanssa yhteistyössä. No, kuten arvaattekin, Eurooppalainen yhteistyö ei kantanut hedelmää tuolloin. Erityisesti itävaltalaiskollegat tyrmäsivät idean. Ajatukset palasivat Hannuun ja näin jälkikäteen voidaan nähdä hänen olleen hyvinkin oikeassa hankkeen tarpeellisuudesta.

Ammattiosaston hallitus kokoontuu

**Torstaina 10. lokakuuta,
torstaina 14. marraskuuta
ja keskiviikkona 11. joulukuuta**

Päätöksentekijän palsta:

Tarvitaanko taas yt:t?

Elof Juselius

SPI - Site Personal Index on selvitys, jota käytetään säästöohjelma 20-20 työkaluna. Se on nyt valmistunut ja näyttää jotakuinkin hyvältä Porvoon osalta. Petrokemialla se näyttää punaista, mutta sielläkin on homma hanskassa, jos toimenpiteet voidaan hoitaa ajan kanssa. Ehkä se ei ihan vuodessa onnistu. Tätä kirjoittaessa on menossa CCC:n kokous, jossa yhtiön johto ilmoittaa toimenpiteistä. Porvoon johto on luvannut informoida meitä keskiviikkona 18.9. Jää nähtäväksi mitkä tulevat olemaan säästöt Porvoossa, ja mihin toimenpiteisiin joudutaan. Pahimassa tapauksessa, jos nuppeja aletaan vähentämään tai tulee muita isompia organisaatiomuutoksia, ajaututaan yt-neuvotteluihin. En tiedä, miten muilla tuotantopaikkakunnilla tilanne on minimimiehityksen ja vuorovahvuuksien kanssa, mutta meillä Porvoossa ainakin ajetaan useimmilla osastoilla minimimiehityksellä, mikä näkyy myös ylityöluvuissa.

Ylityörajat paukkuu

Hurjaa menoa: Vielä kolmannes vuotta jäljellä ja usealla henkilöllä ylityötunnit on täynnä ja ylityksiä tapahtunut. Liikkeellä on myös vahvoja epäilyksiä, että olisi tehty jopa kahta 12h vuoroa peräkkäin. Työnantaja on tietoinen tilanteesta. Nähtäväksi jää miten pitkään katsotaan sormien välistä. Työnantaja on vastuussa työaikaohjeiden ja lain noudattamisesta ja esimiehet vastuussa kentällä, että sovitusta pidetään kiinni. Mielestäni HR:n ohjaus on aika löysää ja välinpitämätöntä.

Pienemmistä työaikaerikkomuksista tulee yhtiölle korkeintaan vähän sakkoja, mutta jos joku tekee yhtä kyytiä 24h ja sattuu tapaturma, niin taitaa jollekin häkki heilahtaa ja joku johtaja ehkä joutuu hiekalle. Mielestäni paikallisyhteistyön pitäisi jo ärähtää ennen kuin jotain oikeasti sattuu!

Vuororuokailun tasossa romahdus
Ruokalan taso ja ruoka on parantunut, sen sijaan vuororuokailussa on pahoja puutteita. Ruokalatoimikunnan kokouksia ei taaskaan ole järjestetty. Niin että olisiko HR:n järjestettävä kokouksia, jossa tehtäisiin päätöksiä ja myös kirjattaisiin pöytäkirjaan!

Tasapuolisuudesta ei synny päätöksiä

Päätöksienteko Porvoon johtoryhmässä tökkii. Asioista keskustellaan, mutta ei saada päätöksiä aikaiseksi, tai sitten ne tehdään jossain muualla. Joissakin muissa yrityksissä voi olla kolme päivää sairaana poissa esimiehen luvalla, meillä kaksi päivää. Useita kyselyitä on tullut työterveysasemalta ja asia on ollut esillä vähän väliä, lopullinen päätöskin pitäisi saada. No ei mikään ihme - eihän johtoryhmä ole pystynyt päättämään siitäkään, että osastoilla kohdeltaisiin työntekijöitä tasapuolisesti. Joillakin osastoilla esimiehet antavat luvan olla poissa, kun taas jollakin osastolla ei ollenkaan. Että kun puhutaan tasapuolisesta kohtelusta, niin unohdetaan se. Tasapuolisuuden puuttuminen ei näytä hyvältä ulospäin, mitenkä lienee muilla Borealoksen tuotantopaikkakunnilla?

Tes-neuvottelut

Tes-neuvottelut pyörähtävät käyntiin tällä viikolla 17.9., jolloin Vantaalla pidettävässä kokouksessa kuullaan talous- ja tilannekatsaus. Tilaisuuden järjestäjinä ovat Kemianteollisuus ry, Teollisuusliitto ry sekä Ammattiliitto PRO ry. Itse neuvottelut alkavat loppukuusta, tarkempaa päivämäärää ei vielä tiedetä.

Kikyn poistaminen tulee olemaan yksi pääaiheista neuvottelussa. Ei ole jäänyt epäselväksi, mitä kenttä haluaa ja vaatii. Nyt nähdään, mihin suurliitto pystyy. Kun neuvottelut etenevät ja välitietoa alkaa tulemaan, pyrin niistä tiedottamaan mahdollisimman pian. Isoon neuvottelupöytästä valittiin PÖT:istä puheenjohtaja Jukka Mäkelä ja päätöksentekijä Sami Ryyänen. Meiltä ei saatu tällä kertaa omaa edustajaa, joten he edustavat myös meitä.

Juha Tirkkonen

Operaattori Juha Tirkkonen,
s. 29.4.1965 Kaavilla,
menehtyi 8.9.2019.

PP:llä ja myöhemmin PE2:lla työskennellyt Jussi tunnettiin positiivisena ihmisenä ja luotettuna työtoverina.

*Surunvalitteluin työtoverit,
muut ystävät ja ammattiosasto*

Työsuojeluvaltuutetun palsta

Pasi Mäntysaari

Kesä takana, haasteet jatkuvat

Vuoden kolmas vakavampi tapaturma (TRI) tapahtui sisätiloissa konttorikonetta siirrettäessä. Tapatumassa aiheutui sormimurtuma. Henkilö oli siirtämässä suurikokoista printteriä pyörillä varustetulla alustalla. Henkilön avittaessa printterin siirrossa sähköjohdon yli jäi hänen sormensa puristuksiin pyörän ja alustan väliin. Tällaista loukkaantumisriskiä ei oltu huomioitu / katsottu mahdolliseksi.

Elämme todellakin, todellakin muutoksen aikaa - vai elämmekö?

Moni vaarallinen paikka, työtapa ja työolosuhteet on ajansaatossa saatettu turvallisempaan tilaan. Tapaturmia sattui seitsemän- ja kahdeksankymmenluvulla paljon. Työskentely tapahtui myös putkisoltojen / putkilynjojen päällä, kun ei hoitotasoja pahemmin tuolloin ollut. Hommat täytyi tehdä ja telinoiden rakentaminen olisi vienyt liian paljon aikaa. Teline rakenteet olivat kestävä, mutta alkeelliset. Paljon oli puuta alueella, kun tasot oli niistä väsäty. Laitteistot vuotivat sieltä täältä, mutta kuitenkin pienissä määrin, eikä suurempia tulipaloja sattunut. Mieleeni on painunut uunialueen polttokaasulinjan venttiilin pahvitiivisteiden pettäminen ja siitä aiheutunut räjähdysmäinen tulipalo. Tapaturmilta onneksi tuolloin vältyttiin ja suoriuduttiin sammutustehtävistä hienosti. Alue lainehti sammutusvettä, jonka pinnalla kellui palavaa materiaalia. Esimies pyysi minua putsamaan vie-

märikannen mahdollisista roskista. Kahlatessani noin kolmenkymmenen sentin syvyisessä vedessä ja yrittäessäni puhdistaa viemäritilää, totesin että suurin ongelma oli viemäriverkoston vetäminen. Onkohan tänä päivänä vielä samaa ongelmaa? Ei voi tietää... Ajan saatossa oli viemäriverkosto hieman haparoitunut muutenkin ja onneksi se sitten uusittiinkin. Tulipa myöhemmin vielä erikseen prosessiaineiden keräysjärjestelmät, joka oli tuon ajan suuri ympäristöparannus.

Mikä sai vaihtamaan

Ihan oikeesti, minua alkoi ottaa päähän, kun vastuualueellamme ainoana jouduin usein seisokkia varten tyhjentämään pyro-öljysysteemin. Koska tunsin ja tiesin kaikki tyhjennysyhdepaikat, niin ei siihen muitakaan määrätty. Todella likaista hommaa ja kyllä sai rassata yhteitä yhtenä, kun koki tukki niitä. Synkässä öljyn ja höyryn pilvessä ei paljon nähnyt, mutta aina paikat saatiin tyhjäksi. Tänä päivänä on onneksi tämäkin homma järkevän suunnittelun kautta muuttunut turvallisemmaksi. Tämän ja hieman urautuneiden työtehtävien takia (13 vuotta), hain paikkaa operaattoriksi PP – tuotannosta. Mielestäni hyvä valinta ja vaikka tarjosivat krakkerilla mesun paikkaa, kun olin työtekniikoksi itseni työn ohella lukenut, niin en pyörtänyt päätöstäni aluevaihduksesta.

Uusi maailma

Kyllä osaa olla suuri ero petroke-

temäisten aineiden sijaan oli nyt haasteena pölyävät polymeerit ja lisäaineet. Työvaatteet olivat tällä kertaa työpäivän jälkeen pölystä likaiset aromaattisten kemikaalien hajun sijaan. Liikuntaa sai enemmän, kun tsekkauskierroksella piti kiivetä rappusia polymeroinnin ylimpään kerrokseen ja siististi liukuen rappusia toisen kautta alas. Saihan sitä itsensä myös sotkettua, jos katalyytin kanssa joutui pelehtimään prosessin tukkeuduttua. Laadunvaihtoja oli tuolloin yhtenä ja peltoinnin gloppihommeleita (sulan muovin siirtoa) piisasi. Laadusta riippuen parhaimmillaan sai heitellä lisäaineita ihan hiki hatussa. Onpa onneksi tähänkin tullut selkeitä parannuksia niin laadunvaihtojen kuin lisäaineiden koostumuksen ja pakkauskojen suhteen.

Niin minä mieleni pahoitin

Ei ole niinkään yksinkertainen tuo eläkeläiskuvio, kuin mielesäin oletin. Kyllä tarttee pienen ihmisen hieman funtsia ja laskeksella, miten ja milloin työyhteisönsä jättää lähteäkseen eläkeelle. Jätettävähän se on joka tapauksessa jossain vaiheessa. Painaako vaakakupissa tuolloin terveys vai raha?

*Rauhallista syksyn aikaa!
yhteistyöterveisin Pasi*

PEKEMAN TYÖNTEKIJÄT RY

Osasto 420

SYYSKOKOUS

**Pidetään maanantaina 18.11.2019 klo 18.30 alkaen
Porvoossa ravintola Hanna Mariassa.**

Illtapalan tarjoilu klo 18.00 alkaen.

**Kokouksessa käsitellään sääntömääräisiä asioita,
muun muassa:**

- Hyväksytään toimintasuunnitelma ja talousarvio vuodelle 2020
- Päätetään hallituksen jäsenten lukumäärä ja toimihenkilöiden palkat
- Valitaan hallituksen puheenjohtaja ja jäsenet varahenkilöineen
- Valitaan yksi tai kaksi toiminnan-/tilintarkastajaa ja heille varahenkilöt
- Valitaan mahdolliset muut toimitelimet
ja käsitellään muut kokoukselle esitetyt asiat

Ammattiosastomme jäsenet ovat lämpimästi tervetulleita kokoukseen!

*Hanna Maria on suosittu ruokapaikka
Vanhassa Porvoossa Välikadulla*

Luopumisen ajan historia

Tässä alkava kriittinen tarkastelu käsittelee omia havaintojani politiikasta ay-toiminnassa. Tarkastelulle on pitkäaikainen syynsä: Ay-liikkeestä on muodostunut konsensusta tuottava sosiaalinen yhteisö. Se on valtakoneiston osa,

Kemian Työntekijäin Liiton vuonna 2015 julkaistu historiikki

ei sen haastaja. Liiton historiikkia lainaten perustamiskokouksessa tammikuussa 1970 harjavaltalainen jäsen oli jo tehnyt uhka-analyysin todeten, että ”liiallinen politikointi tulee häiritsemään liiton toimintaa. Poliittisten voimasuhteiden pelatessa pääroolia sivuseikkaksi tulee jäämään kemiantyöntekijäin edut”.

Vaalirauhan velvoittavan hiljaiselon jälkeen avaan sitä ikävää ay-todellisuutta, joka ennen vaaleja julkaistuna olisi voitu nähdä vasemmistolaisen äänivyöryn torjuntahankkeena. Näkemykseni maiseman maalaa Kemian Työntekijäin Liiton perustaminen lähes 50 vuotta sitten, se keskittyy -80 luvulta lähtien alkaneeseen aatteelliseen rappioon ja liittofuu-

sioissa konkretisoituneeseen puoluepoliittiseen jyräämiseen sekä jäsenmaksuilla kannatettuun kapitalismiin. Teen sen proletaarisin silmin ja siitä tulee oma pelkistetty näkemyshistoriikki, joka ei tule miellyttämään kaikkia osapuolia. Kissaa on vihdoin nostettava hänestä, joten en kaipaa politrukkien hyväksyntää.

Johtamista ja hoipertelua

Huhtikuussa 2018 kuollut Lauri Vilponiemi oli Kemian Työntekijäin Liiton ensimmäinen puheenjohtaja, liiton perustajaksi pestattu pitkän linjan ay-vaikuttaja. Pekeman Työntekijöillä oli läheinen suhde häneen -70 – 80 luvuilla. Itselläni oli ilo tavata Vilpo muutama kertaan, viimeksi -80 luvun lopulla, kun illastimme hänen ja hänen vaimonsa Eilan kanssa Porissa. Hän oli pidetty kaikilla tahoilla rakkaan kotiseutunsa ulkopuolellakin, semminkin kuin itse tiesin. Voi olla, että silloisilta sköldvikiläisiltä löytyisi muitakin mielipiteitä, olihan 70-luku kiihkeää puoluetistelun kautta ja Vilpokin oli ollut aikamoinen puoluejyrä.

Muistan, kuinka hämmästynyt silloin noin 65-vuotias konkari oli vastikään nousseesta valtakunnallisesta kohusta. Se nousi siitä, että hänen Yhdysvaltain viisuminsa evättiin syyllä, että hän oli suomalaisen rauhanjärjestön puheenjohtaja. Olin itsekin ollut Outilan Heikin ja muutaman muun toverin kanssa Porvoon paikallisosaston perustamiskokouksessa joitakin vuosia aiemmin, emmekä mitenkään ymmärtäneet sellaisen kohdistuvan USA:n etuihin. Nytemmin olen ymmärtänyt. Rauhanliikettä pidetään rapakon

takana kaikista demoneista pahimpana; kommunismina. Vilpoakin siten ainakin jossakin pidettiin kunnan vasemmistolaisena.

Vilpo toimitsijoinen sai paljon aikaan. Sopimukset olivat siihen aikaan nousevia, ammattiosastomme erittäin aktiivinen, työmarkkinat ja marka joustivat, Kekkonen ja Neuvostoliitto turvasivat työläisen selustan. Vilpon aatteella, sosialidemokratialla, saatiin aikaan hyviä sosiaalipoliittisia ratkaisuja ja tessejäkin. Kuitenkin - kulminoitumatta yksin Vilpoon - oli jo alulla aatteellinen rappio. Ei täyttä synninpäästöä edes hänelle: Kun vuoden 1981 liittokokouksessa piti valita eläköityvälle puheenjohtajalle seuraaja runsaan vuoden päästä alkavalle kaudelle, tämän oli kuuluttava puoluejunttaan. Paikalle valittiin Ari Kekkinen, vaikka yleisessä tiedossa oli hänen henkilökohtainen ongelmansa. Kekkinen ongelma tuli itsellenikin läheltä todistetuksi tuon Dipolin liittokokouksen yhteydessä. Nesteen ammattiosasto sen ajan äärikovan demaripuheenjohtajansa vedolla vaati Pekemaakin tämän valinnan taakse. Syöttinä oli paikka liiton elimissä. Suoraselkällä ammattiosastollamme oli muna jäädä ulos lehmänkaupoista.

Vuoden tai kaksi kestäneen hoipertelun jälkeen liiton johto teki hyvän hätäratkaisun vaihtaen paikalle lakimies Heikki Pohjan. Olen aina puoltanut Pohjan tarmokasta pätevyyttä, vaikka häntä on kuvattu virkamiesmäiseksi. Myöhemmin tuli Hilikka Häkkinen valinta, joka oli lähinnä vitsi; liittofuusion kabineteissa tilapäiseksi (onneksi) eläkeviraksi sovittu.

Seuraavalle sivulle

Jatkoa sivulta 7

Sittemmin Timo Vallittu esiintyi mahtipontisesti, mutta osoittautui yhtä tyhjäksi teoiltaan kuin SAK:n nykyinen vetäjä Jarkko Eloranta.

Tässä ay-liikkeen impotenssia käsittelevässä analyysissäni esiteltyjen omien havaintojen lisäksi jo niinkin varhain kuin 1985 esiintyi laajalle levinnyttä tyytymättömyyttä liiton toimintaan. Jäsenistön käsityksistä liiton hampaattomuudesta kerrotaan KTL:n historiikissa ”Köyhinä pysytään, jos ei toimita”. En malta olla huomauttamatta, että tuolloin jo tärkein vasemmisto oli saatu vaiennetuksi yksilöiden tasolle.

Dipolissa oli alkanut selvitä moni muukin asia. Tosin kaikki asiat olivat itselleni vielä uusia. Nesteen ao:n suuri-egoinen pj. oli varannut saunatilat. Liiton laskuun. Hän kutsui huomattavasti örveltäen sopimusalan edustajat sinne ”neuvonpitoon”. Se oli SD-ryhmän ulkopuolisille hyvin alentava tilanne, äijä kun vaati saunan lauteilla anottavan itseltään puheenvuorot. Hän jakoi niitä etupäässä vain omalle esikunnalleen. Pian tämän jälkeen itseänikin yritettiin ensi kerran saada jäsenkirjan piiriin, mutta viisaasti jättäydyin riippumattomaksi. Olisi syytä hävetä, jos olisin mennyt siihen lankaan, niin häikäilemättömiksi osoittautuivat ryhmän kokousten, joissa pari kertaa kävin, linjaukset.

Sitten koitti aika, jolloin jyräämisen vitsaus valtasi omanikin ammattiosaston. Se oli aiemminkin demarivetoinen, mutta yhteistyökykyinen, josta on kunnioittaminen mm. pj Tauno Ilmastia, yhteistoiminnan kehittäjä plm Veikko Järveläistä ja myös innokasta demaria, mutta aina rehtiä ja avarakatseista ts-valtuutettu Hannu Juvania. Esimerkkinä kerron, kun

-80 luvulla ehdotin ammattiosaston sihteeriksi toveria, joka oli pitkään ollut luottamustoimissa ja käytti kynää kuin Picasso sivellintä. Hän ei kelvannut (e.m. liiton historiikki viittaa myös tähän, s.45), vaan sihteeriksi tuli varsin toisen tasoinen, mutta oikean puolueen jäsen. Ehdottamani toveri kylläkin samana vuonna tuli valituksi liiton sihteerin varamieheksi.

Oli pakosti arvioitava tilannetta, koska näin tuhlataan voimia, joille olisi käyttöä. Ay-liikkeessä on tuhlattu suunnattomasti voimavaroja puoluepoliittisen jaon vuoksi. SD-puolueen kädenjälki sosiaalipolitiikassa on kiistaton, mutta ay-liikkeen sisällä yhtä kiistattomaksi on muodostunut sen todellista toimintaa haittaava vaikutus. Alkoi itää epäily siitä, onko valtaa pitävä puolue lainkaan vasemmistolainen? Valta-asemassa olevan ryhmän ulkopuolisilla ei ole faktista mahdollisuutta päätöksentekoon, vaikka todellisella vasemmistolla olisi nimellinen mandaattinsa. Mikä pahinta, tämä tarkoittaa samalla, että itse jäsenistöllä ei ole sananvaltaa muuna kuin äänen antajana. Hyvä-veli-järjestelmä elää ja lihoaa, niin kuin on liittofuusioiden havaittu. Eliitin paikat turvataan kabineteissa ennakoon, ”vaativampien” tehtävien myötä heidän tilipussinsakin turpoavat, valta keskittyy ja tätä kaikkea sanotaan demokratiaksi. Mitä Riku Aalto tai Jarkko Eloranta ovat tehneet ansaitakseen kymmeniä tuhansia euroja kuukaudessa?

Jos ay-liikkeellä olisi toimintakykyä, ei mm. postilaisten sortaminen olisi mahdollista. Miksiköhän muuten sopimushoppailulla postilaisia ajetaan juuri Teollisuusliittoon...? Tämän päivän SAK ja Teollisuusliitto sen ytimessä ovat täydellisessä seisahduneisuuden tilassa. Vaalien alla koveneva puhe on vain osa tätä marionettiteatteria.

Sopimusfiaskoilla ja lainsäätäjien nöyristelyllä on viety paikalliselta tasolta kaikki pelimerkit. Vuodesta vuoteen junnataan lusesopimuksilla. Toisekseen vätystelevä ay-johto – halutessaan itse päästä vähistäkin vastuistaan – on mielellään tehnyt EK:n kanssa yhteistyötä siirtääkseen sopimusvastuuta paikalliselle tasolle. Sosiaalidemokraattinen impotenssi on kapitalismin suurimpia saavutuksia.

Edellä mainitut kaksi herraa ovat Postin tapauksessakin ainakin tätä kirjoitettaessa suorastaan sädehtineet mykkyydellään.

Laurista Lauriin – luottamuksen haaksirikko

KTL:n Lauri Vilponiemen jälkeen on ay-johdossa toiminut muitakin laureja. Väitän, että sitten Pertti Viinaseksi ei SAKta ole johdettu jäsenistön suunnalta, vaan sitä on johtanut elinkeinoelämä. Lauri Ihalainen tuskin uskoi itsekään johtamiseensa. Ainaisesti kuullun ”Vetoan työnantajiin” –fraasin lisäksi hänen ainoaksi meriitiksi jäi pienten pyöreiden ”Työn puolesta”-tarrojen painattaminen. Noin 10 vuoden ’puurtamisen’ jälkeen irtosi ministerin paikka. Hallituksessakin Lauri huuliaan muikistellen veti jyrkkää päännökyttäjän linjaa.

Laurin saavutus

Lauri Lyly oli – jos mahdollista – SAK:n johtajana vieläkin laurimpi. Esimerkkejä on röykkiöitäin, tässä pari: Kymmenkunta vuotta sitten hänen oli saatava myydyksi liitoille Håkämiehen kanssa halailtu täysin ala-arvoinen kokonaisratkaisu. Lyly väitti sopimukseen kuuluvan kolme koulutuspäivää, jotka vanhemman työntekijäväestön osalta voidaan muuntaa työkykyä ylläpitäväksi tai jopa vapaiksi. Liiton lähetti kävi meidänkin ammattiosastossamme kertomassa tästä ja kun oltiin juuri siirrytty 12-tuntiseen, kertoi näiden päivien tulevan vuorolaisille kolmena 12-tuntisena päivänä. Kun liittomme muiden liittojen lailla oli imaussut syötin, ilmenivät Lylyn puheet kolmesta päivästä fantasiaksi. Odotamme niitä edelleen. Silti tuo laurien lauri sai vielä myydyksi Kikyn ennen pormestariaksi siirtymistään. Ilman yksipuolue-monopolia miehen tie olisi noussut pystyyn.

Viime tammikuussa ennen eduskuntavaaleja liiton varapuheenjohtaja kiersi maakuntaa yhdessä työnantajaliiton toimitusjohtaja Mika Aallon kanssa värväämässä ääniä – kenelle? Teemana sen jälkeen, kun Sipilän hallitus oli lahjoittanut miljardeja vuositasolla suuryrityksille, oli, että vientiteollisuuden kustannukset eivät saa nousta. Olen sitä mieltä, että edustajamme tehtävä olisi ollut vastustaa jäsenistön kustannusten nousua. Nämä ovat toistensa vastakohtat. Työllistämispuheet tässä yhteydessä – tai yleensä missään – ovat täyttä höpölöpöä, joka ilmeni Marko Piiraisen Virike-haastattelussakin v. 2016.

Demokratian halpamyynti

Olisipa mainittu edustajamme suhtautunut samalla innolla kirjauksiinsa, joita taannoin teki

Kuvan työehtosopimuksen jälkeen meitä on edustettu Metalliliiton suunnalta

osastomme kokouksessa paikallisesta sopimisesta! Mutta konsensus todellakin on ainoa, jota yksipuolueinen ay-liike pystyy nykyisellään tuottamaan. Konsensuslinjaa työnantajien kanssa edustaa myös viime sopimuskieroksen lopputulos. Kenttä ei sitä hyväksynyt, mutta pj. Aalto oli jo hyväksynyt sen sitovasti. Sopimus oli halventava eritoten Kilpilahden teollisuudessa, jonka omistajille tuloutetaan vuosittain miljardivoitot. Siinä jo yksistään riittävä syy tälle koko yhteenvedolle. Miksi jättivoittoja ei ole hyödynnetty tes-pöydässä? Voi ounaksua, että liiton vastaus on paikallinen sopiminen...

Näin siis ei ole enää askeltakaan siihen tosiasiaan, että ay-liike on korruptoitunut. Ilman vallitsevaa kaikki opponentit vaientavaa yksipuoluejärjestelmää, siis käytännössä näin on, voisi ay-liikkeellä olla tulevaisuutta. Demokratia on näennäisesti toteutettu, kun on valittu liittovaltuusto. Siihen tahi muihin elimiin valitut kertovat, etteivät pääse vaikuttamaan millään tavoin. Tästä pitää huolen puolueen ylhäältä valuva ryhmäkuri. On

aivan luonnollista, että monet kysyvät: miksi maksaa sitoutumisesta? Demokratia-haahuilu on käynyt niin kalliiksi, että useat alkavat kannattaa mitä muuta tahansa, mutta eivät sitä. Tästä on pitkälti kyse Britannian Brexitissäkin; kun kunniakas vasemmistolaisuus on kielletty, alkaa liikehdintä arvaamattomilla tavoilla.

Demokratia on kuinka sen kukin näkee. Sen nurja puoli on, että vähemmistö voi saada vallan ja käyttää ylivaltaansa toisten ryhmien tukahduttamiseen. Jos liittovaltuustovaaleissa äänestysprosentti olisi 40, heistä 75 prosentin kannattaessa demareita, ei todellinen kannatus silloin ole kuin 30 sadasta. Tällä tai jopa vielä heikommalla pohjalla johdetaan ay-liikettä, jolla ei pitäisi olla varaa tuhlata henkistä pääomaa, jota kentällä on. Eläkevaiheeseen jo edennyt Kilpilahden ajatteluvirtuoosi toveri Hannu Ikonen totesi kerran: ”Demokratian ihanteiden nimissä on lupa tehdä mitä hyvänsä ja toimia ikään kuin oppi-isänä, väittäen tietävänsä mitä demokratia on. Demokratia on yhtä huono määre asioiden jonkinlaiselle tilalle kuin konsanaan kommunismi tai kukaties vielä huonompi. Molemmat joustavat mielivaltaisesti ja vastuu siirtyy kuulijalle kuin savolaisissa sanomisissa.”

Epäluottamuksen kärkihankkeita

Palataksemme ajassa vähän taaksepäin, saatiin SAK:n puheenjohtajan työnäyte 2. helmikuuta 2018. SAK:laisten liittojen mielenosoitukseen Senaatintorille oli kutsuttu puhujiksi porvariedustajia aivan kuin ei työläisillä ja työttömällä

Seuraavalle sivulle

itsellään olisi mielipiteitä esitetävinään. Sitten asteli lavalle puheenjohtaja Eloranta. Mies pyöritteli tilaisuuden teemana ollutta aktiivimallia, mutta ei sanallaakaan vaatinut työttömyyslakiesityksen peruuttamista, jota varten paikalle oli tultu. Bussilasteittain ihmisiä oli luopunut palkastaan ja saapunut aina Rovaniemeltäkin saakka havaitakseen puheet ympäripyöreäksi lööperiksi ilman vaatimusta hallituksen erosta tai muusta konkretiasta. Voi hyvin kuvitella yhteisen asian puolesta uhrauksia tehneiden turhautumisen.

Viime vuoden kevään tapahtumiin kuului niin ikään tapaus Minna Helle: Aiemmin SAK:ta luotsannut työministeri Lauri Ihalainen esitti valtioneuvostolle tämän nimeämistä valtakunnansovittelijaksi vuoden 2015 alusta alkaen ja näin tapahtui, joten saipa Lauri muutakin aikaa kuin pieniä pyöreitä tarroja. Lähes 20 vuotta eri ammattiliittojen johdotehtävissä toiminut lakinainen kiinnitti palkansaajien puolen huomiota erikoisilla sovintoesityksillään. Niissä loisti räikeänä hänen työnantajamyönteisyytensä. Kun kerta toisensa jälkeen työnantajat saivat pitää vaatimuksensa, heitettiin työntekijöiden puolelle pöytää vain ala-arvoisia vaihtoehtoja. Oli useasti ihmeteltävä, miksi noita syöttejä nieltiin, mutta ilmeisesti jälkeenpäin esiin tullut ”instituution luotettavuus” teki liittojohtajat hyväuskoisiksi. Tässä työntekijöiden neuvottelijat joutuivat harhautetuiksi; tilanne oli varmasti uusi aikaisempien paremmin luotettavien sovittelijoiden jälkeen. Kun tähän ynnätään normeihin lukeutuvat sinisilmäisyys sekä helpolla pääsemisen mentaliteetti, sopimukset syntyi-

Jäsenistöllä oli odotuksia talven 2018 suurmielenosoituksessa

vät jotakuinkin nikottelematta kovastakin ennakkouhusta huolimatta.

Vuoden 2018 keväällä Helle sitten loikkasi härskisti työnantajaleiriin, kun toimikautta olisi ollut jäljellä reilu puoli vuotta. Eikö tämä ole korruptiota sen syvimässä mielessä? Ei pidä epäillä, etteikö hänen taustansa olisi varmistettu, mutta kun valtakunnansovittelun työntekijäosapuolet joutuivat kärsimään koko hänen lyhyeksi jääneen kautensa ajan rouvan urahakuisuudesta, ei asiaa tulisi vaieta kuoliaaksi. Jokainen palkansaaja on asianosaisena tässä lahjontajutussa. Jos tahdon ilmapiiri vallitsisi, ei tädin johtaman organisaation kanssa tehtäisi yhtäkään sopimusta mistään asiasta ja näin istuttaisiin hänet ulos.

Porvarilehdistön toimesta julkaistetaan säännöllisesti tutkimuksia, joiden mukaan Suomi ei ole ollenkaan tai ei ole juuri lainkaan korruptoitunut. Olen tässäkin asiassa ollut aina toisinajattelija. Se on sitä, vaikka näkyvä, esimer-

kiksi viranomaisten lahjominen rahalla, ei ole yleistä. Korruptiollahan ei tarkoiteta yksin lahjomista, vaan tapainturmelusta, johon sisältyy monenlaista filuria.

Parin vuoden sisällä korruptoituneita on löytynyt poliisin sekä tullin ylijohdosta, oikeusministerin erikoisavustajasta sekä valtakunnansyyttäjä, joka vahingossa ohjasi bisneksiä veljensä yritykselle.

Muistanpa nuorena luottamusmiehen klotipoikana, kuinka silloinen pääluottamusmies oli joutunut työnantajan kosiskelun kohteeksi. Esimiehen valkoinen kypärä oli luvassa, ja myönnettävä oli, että aktiivinen luottamusmies on usein muutenkin työaktiivisuuden excellenciä. Mutta on olemassa myös kunnia: Jälkeenpäin tämä kertoi, ettei milloinkaan ottaisi vastaan ”ylennystä” luottamustehtävässä ollessaan. Se on aatteellisuutta.

Sanottavaa jäi vielä seuraavaankin numeroon.

Hannu Lindqvist

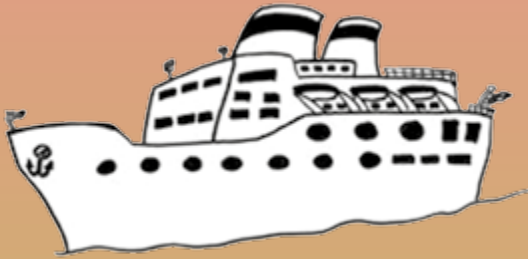

Pekeman Työntekijät ry.

Järjestämme ammattiosastomme jäsenille seuralaisineen

Pikkujouluristeilyn Tallinnaan la 30.11.- su 01.12.2019

22 H-RISTEILY, SILJA EUROPA (AS TALLINK GROUPE)

Ammattiosasto on varannut 60 hengelle risteilyn MS Silja Europalla (30 x 2 hengen B -hytti). Mikäli henkilö haluaa Deluxe hytin, niin niiden saatavuus tiedustellaan (erotus maksettava itse). Omavastuuosuus on 40 € / henkilö. Osallistua voivat ammattiosaston jäsenet + avec. Hinta sisältää: Linja-autokuljetus Porvoosta satamaan /takaisin, risteily määritellyssä hytissä, joulubuffet-illallinen ruokajuomineen ja laivan Jouluihin risteilyohjelma.

Laiva lähtee: La 30.11.2019 klo. 18:30 Helsinki / Länsiterminaali 1
Laiva saapuu: Su 01.12.2019 klo. 16:00 Helsinki / Länsiterminaali 1

HUOM: Joulubuffet on varattu la 30.11. klo 20:30 kattaukseen.
Tallinnassa (su 01.12, D-terminaali), on Joulustoksille aikaa noin neljä tuntia (klo 8.00–12.00).

Paikat täytetään varausjärjestyksessä, ikäraja 18 vuotta

Matkalla pitää olla mukana voimassa oleva passi tai sirullinen henkilökortti

Tiedustelut ja sitovat ilmoittautumiset 18.10.2019 mennessä:

Pasi Mäntysaari, 050 379 4050, pasi.mantysaari@borealisgroup.com

Ilmoittauduttaessa tarvitaan seuraavat tiedot:

Osallistujien nimet, syntymäajat ja yhteystiedot (puh, osoite tai sähköposti) + pysäkki.
Lisäksi: Club One -asiakasnumero jos sellainen on (näin voi kerryttää myös bonuksia).
Ilmoittautuneille tullaan antamaan tilinumero, johon omavastuuosuus tulee suorittaa määräajassa.

Erillishintaan on mahdollisuus varata ennakkoon normaalihintaa edullisemmin
(paikkoja rajoitetusti):

Su 01.12. (klo.7–10) meriaamiainen 12 € /hlö Su 01.12. (klo 12 tai 14:15) buffetlounas 26 € /hlö.

Linja-auto lähtee kevätkumpu 3, Riistatie klo 15:15 ja on Rauhankadulla n. klo 15:30 ->
Aleksanterinkaari – Tolkkistentie – Alkrogintie - Helsingintie – Treksilästä moottoritille –
Helsinki (Länsiterminaali 1).

Tervetuloa mukaan viihtymään Jouluiselle risteilylle!

Punkaharjun lomaosakkeet

Molemmissa lomaosakkeissa on vapaita viikkoja.
Osakkeiden numerointi on muuttunut siten,
että entinen osake 5 on nyt 12 B ja osake 58 on nyt 1 A.
Muutos johtuu viranomaisten vaatimuksesta.

Ammattiosastomme jäsenille:

Talvikauden hinnat: 190 € viikko, 80 € vkl tai 30 € vrk.

Muut järjestäytyneet: Kulukorvaus lisätään edellä
mainittuihin hintoihin; 80 € viikko, 40 € vkl tai 20 € vrk.

Viikkovuokrauksen vaihtopäivä on perjantai (klo 14).

Viikkovuokraukset ovat etusijalla viikonloppu- ja
päivävuokrausta. Osaston työssäkäyvät jäsenet ovat
etusijaisia ennen eläkkeellä olevia ja muita

järjestäytyneitä (lopullinen vahvistus n. 2 vko ennen
varausta). Varaaja tulee saamaan tietopaketin/laskun ennen
varausaikaa.

Avainhuollon hoitaa Matkailukeskus Harjunportti.

Nouto/palautus lomakeskuksen vieressä sijaitsevasta
huoltoasema/ravintolasta.

Siivous kuuluu vuokraajalle (itse tai palvelun osto infosta).

Tupakointi on kielletty molempien loma-asuntojen
sisätiloissa. Osake 12 B:hen on eläinten vieminen
ehdottomasti kielletty.

Tiedustelut ja vuokrausanomukset:

Pasi Mäntysaari, Borealis konttori,
puh. 3048, 050 379 4050

Ajankohtainen lista vapaista viikoista
ja muuta tietoa:

H-asema / project / borealis / pekema / loma /

Kuvia ja linkkejä Punkaharjun lähiseutuun
ja tapahtumiin:

Ammattiosaston kotisivu: <http://pekemantyontekijat.fi/punkaharjun-lomaos.html>

**Mikäli Borealoksen työntekijöiden
asema on uhattuna, tiedotetaan asiasta
ammattiosaston kotisivuilla.**

Seuraa syksyn aikana

www.pekemantyontekijat.fi –sivustoa!

KIKY-sopimus

Ammattiosasto on 16.9. irtisanonut henkilöstöryhmäänsä koskevan Kiky-sopimuksen.
Päätös ilmoituksessa todetaan sen päättyvän
voimassa olevan tes-kauden, eli vuoden 2019 lopussa.